DANIŞTAY VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU

KARARLAR BÜLTENİ

Sayı:30

19/03/2025 tarihli
Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu Gündemi

Kararlar Bülteni Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu tetkik hâkimleri tarafından içtihadın takibi amacıyla hazırlanmakta olup bağlayıcılığı bulunmamaktadır.

1- VDDK, E:2023/645, K:2025/111, 19/03/2025

(7326 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu, kurumlar vergisi yönünden matrah artırımı, damga vergisi, tecil faizi)

Özet:

i. 7326 sayılı Kanun'un 5. maddesinin (1) numaralı fıkrasının gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerine yönelik olması, yine anılan fıkranın gelir ve kurumlar vergilerinin matrahının artırımına ilişkin düzenlemeleri içermesi hususları birlikte dikkate alındığında anılan fıkranın (ç) bendinde yer alan "bu vergi türlerinden tahakkuk eden vergilerini süresinde ödemiş" olunmasına ilişkin şartın sadece yıllık beyanname üzerine tahakkuk eden gelir ve kurumlar vergisinin süresinde ödenmesini kapsadığı

ii. Bu nedenle anılan Kanun'da artırılan matrahın vergilendirilmesi için belirlenen oranın indirimli olarak uygulanabilmesi için gelir ve kurumlar vergisinden başka tahakkuk eden diğer vergi türlerinin de vadesinde ödenmesinin gerektiği hususunda herhangi bir şart öngörülmemişken dava konusu düzenleyici işlem ile "damga vergisi"nin de süresinde ödenmiş olması gerektiğine yönelik Kanun'da öngörülmeyen bir koşulun getirilmesinin hukuka uygun düşmediği

iii. Dava konusu düzenleyici işlemde, yukarıdaki paragraflarda yer alan nedenlerle hukuka uygunluk bulunmadığından, bu işleme dayanılarak tesis edilen uygulama işleminde de hukuki isabet bulunmadığı, ayrıca davacı hakkında tahakkuk ettirilen verginin ödenen kısmının 213 sayılı Kanun'un 112. maddesinin 6322 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle değişik (4) numaralı fıkrası uyarınca ödendiği tarihten itibaren hesaplanacak tecil faiziyle birlikte iade edilmesi gerektiği

2- VDDK, E:2023/1051, K:2025/113, 19/03/2025

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, gerçek faydalanıcı bilgisi, bildirim verme zorunluluğu, özel usulsüzlük cezası, davanın konusuz kalması, vekâlet ücreti)

Özet:

i. Tüzel kişiler ve tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin gerçek faydalanıcı bilgisinin güncel, tam ve doğru bir şekilde tespit edilebilmesi amacıyla gerçek

faydalanıcının belirlenmesine ve bilinmesine ilişkin olarak bildirim zorunluluğu getirilen mükelleflerin kapsamının, bildirimin şeklinin, bildirimde bulunulacak dönemin, bildirim verme zamanının, bildirimin gönderilme usulü ile uygulamaya ilişkin diğer usul ve esasların belirlenmesine yönelik olarak yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:529)'nin 8. maddesinin (2) numaralı fıkrasının, Tebliğ'de yapılan düzenlemeler kapsamında bildirilmesi gereken bilgileri bildirmeyen, eksik veya yanıltıcı bildirimde bulunan mükellefler hakkında 213 sayılı Kanun'un ilgili ceza hükümlerinin tatbik olunacağı yolundaki düzenlemesinin üst hukuk normlarına aykırılık teşkil etmediği ve hukuka uygun olduğu

ii. Davacı adına kesilen özel usulsüzlük cezasının, davanın açıldığı 17/11/2021 tarihinden bir gün sonra 18/11/2021 tarihli düzeltme fişi ile terkin edilmesi nedeniyle davanın bu yönden konusuz kaldığının anlaşılması karşısında, temyiz istemine konu kararın verildiği tarih itibarıyla yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 15. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki hüküm uyarınca davacı lehine yarım vekâlet ücretine hükmedilmesi gerektiği

3- VDDK, E:2025/35, K:2025/227, 19/03/2025

(2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, 492 sayılı Harçlar Kanunu, vergi yargısı harçları, maktu harç, düzelterek onama)

Özet:

i. Davalı idarece faiz hesaplanmaksızın iade edilen 2009 yılına ilişkin kurumlar vergisi, vergi ziyaı cezası ve gecikme faizinden oluşan 15.143.300,19 TL'ye ilişkin tahsil tarihi olan 03/11/2011 tarihinden iade tarihi olan 03/03/2016 tarihine kadar hesaplanacak yasal faizin ödenmesi talebiyle yapılan başvurunun zımnen reddine ilişkin işleme karşı açılan davada verilen kararda nispi karar harcına hükmedilmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı

ii. Bu husus düzeltilmesi mümkün yanlışlık olarak görüldüğünden, 2577 sayılı Kanun'un 6545 sayılı Kanun'un 22. maddesiyle değişik 49. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) bendi uyarınca, isteme konu kararın hüküm fıkrasında yer alan *"427,60-TL den az olmamak üzere hüküm altına alınan tutarın binde 4,55'i oranında nispi karar harcı" ibaresinin "427,60 TL maktu karar harcı"* olarak düzeltilmesi gerektiği

4- VDDK, E:2024/757, K:2025/115, 19/03/2025

İçtihat değişikliği/Önceki içtihat: VDDK, E:2021/1152, K:2023/156, 08/03/2023; VDDK, E:2022/933, K:2024/102, 06/03/2024

(5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, örtülü sermaye, ilişkili kişi, karşı taraf düzeltmesi, kanunen kabul edilmeyen gider, zarar, iştirak kazancı istisnası)

Özet:

i. Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulunun, 05/02/2025 tarih ve E:2023/398, K:2025/1 sayılı kararıyla farklı bir davacı tarafından dava konusu edilen benzer bir uyuşmazlıkta, 5520 sayılı Kanun'un 12. maddesinin (7) numaralı fıkrasında yer alan örtülü sermaye bakımından düzeltme işlemlerine yönelik koşulları yeniden inceleyerek anılan fıkranın üçüncü cümlesinde yer alan şart yönünden içtihat değişikliğine karar verdiği

ii. Olayda, davacı şirketin borç para verdiği ilişkili şirket tarafından faiz giderinin kurumlar vergisi beyannamesinde kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınmasına rağmen zarar edilmesi nedeniyle kurumlar vergisinin ödenmediği

iii. İlişkili şirkete verilen borcun örtülü sermaye olarak kabul edilmesi nedeniyle borç üzerinden hesaplanan faizin borcu alan şirket tarafından hesap dönemi kapanmadan önce yapılan düzeltme işlemine dayanarak kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınmasına rağmen zarar edilmesi sebebiyle üzerinden kurumlar vergisi hesaplanmaması ve ödenmemesinin, borcu veren şirket (davacı) yönünden düzeltme yapılmasını ve davacının elde ettiği faiz gelirinin iştirak kazancı istisnası kapsamında kabul edilmesini engelleyeceği

5- VDDK, E:2023/704, K:2025/127, 19/03/2025

(3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu, özel tüketim vergisinin katma değer vergisi matrahına dâhil edilmesi)

Özet:

i. Dava konusu vergi ziyaı cezalı katma değer vergisinin 2014 yılının Nisan ayının (1.) dönemi için re'sen tarh edilen özel tüketim vergisinin katma değer vergisi matrahına dâhil edilmesinden kaynaklanan kısmı yönünden değinilen özel tüketim

vergisine karşı açılan davanın kabulü yolundaki mahkeme kararına yöneltilen istinaf isteminin reddine dair ısrar kararının bozulması üzerine oluşan hukuki durum dikkate alınmak üzere yeniden karar verilmesi gerektiği

ii. Dava konusu vergi ziyaı cezalı katma değer vergisinin 2014 yılının Nisan ayının (2.) dönemi için re'sen tarh edilen özel tüketim vergisinin katma değer vergisi matrahına dâhil edilmesinden kaynaklanan kısmı yönünden değinilen özel tüketim vergisine karşı açılan davanın kabulü yolundaki mahkeme kararına yöneltilen istinaf isteminin reddine kesin olarak karar verildiğinden dava konusu vergi ziyaı cezalı tarhiyatın dayanağı kalmayan değinilen kısmında hukuka uygunluk bulunmadığı

iii. Dava konusu vergi ziyaı cezalı katma değer vergisinin 2013 yılının Aralık döneminden devreden katma değer vergisinin azaltılmasından kaynaklanan kısmı yönünden 2013 yılının muhtelif dönemleri için re'sen tarh edilen katma değer vergilerine karşı açılan davaların kabulüne ilişkin mahkeme kararlarına yöneltilen istinaf istemlerinin reddine dair ısrar kararlarına yöneltilen temyiz istemleri Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu kararlarıyla kısmen ret, kısmen kabul edilerek kararların ilgili hüküm fıkraları bozulmuş olduğundan, bozulan hüküm fıkraları yönünden oluşan hukuki durum dikkate alınmak üzere yeniden karar verilmesi gerektiği

6- VDDK, E:2023/729, K:2025/125, 19/03/2025

(3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu, özel tüketim vergisinin katma değer vergisi matrahına dâhil edilmesi, şirket yetkilisi tarafından mahiyeti açıklanamayan faturada gösterilen katma değer vergisi indiriminin reddi)

Özet:

i. Dava konusu vergi ziyaı cezalı katma değer vergisinin 2013 yılının Eylül dönemi için re'sen tarh edilen özel tüketim vergisinin katma değer vergisi matrahına dâhil edilmesinden kaynaklanan kısmı yönünden değinilen özel tüketim vergisine karşı açılan davanın kabulü yolundaki mahkeme kararına yöneltilen istinaf isteminin reddine dair ısrar kararının bozulması üzerine oluşan hukuki durum dikkate alınmak üzere yeniden karar verilmesi gerektiği

ii. Dava konusu vergi ziyaı cezalı katma değer vergisinin 2012 yılının Aralık döneminden devreden katma değer vergisinin azaltılmasından kaynaklanan kısmı

yönünden 2012 yılının muhtelif dönemleri için re'sen tarh edilen katma değer vergilerine karşı açılan davaların kabulüne ilişkin mahkeme kararlarına yöneltilen istinaf istemlerinin reddine dair ısrar kararlarına yöneltilen temyiz istemleri Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu kararlarıyla kısmen ret, kısmen kabul edilerek kararların ilgili hüküm fıkraları bozulmuş olduğundan, bozulan hüküm fıkraları yönünden oluşan hukuki durum dikkate alınmak üzere yeniden karar verilmesi gerektiği

iii. Dava konusu vergi ziyaı cezalı katma değer vergisinin mahiyeti açıklanamayan faturada gösterilen katma değer vergisinin indirilecek katma değer vergisi tutarından çıkarılmasından kaynaklanan kısmı yönünden, davacı tarafından "Hizmet bedeli faturasıdır" açıklaması taşıyan faturanın yevmiye numarası alarak "760-Pazarlama Satış ve Dağıtım Giderleri" hesabına 4.237,29 TL, "191-İndirilecek KDV" hesabına 762,71 TL borç ve "320-Satıcılar" hesabına 5.000,00 TL alacak olarak usulüne uygun şekilde kaydedildiği, şirket yetkilisine değinilen faturanın mahiyeti sorulduğunda, anılan şahsın açıklama yapamamasının faturadaki katma değer vergisi indiriminin reddini gerektirir bir sebep olmadığı

7- VDDK, E:2023/966, K:2025/164, 19/03/2025

(4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu, zayi mal, özel tüketim vergisi üzerinden hesaplanan katma değer vergisi, düzeltme ve şikâyet, vergi hatası)

Özet: Davacı tarafından üretimde kullanılmak amacıyla ithal edilen 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na ekli (I) sayılı listenin (B) cetvelinde bulunan emtianın meydana gelen yangında zayi olmasının teslim sayılan bir hal olduğunun kabulü ile beyan edilen 2012 yılının Kasım dönemine dair özel tüketim vergisi üzerinden hesaplanan katma değer vergisinin iadesi istemiyle yapılan düzeltme ve şikâyet başvurularının reddi üzerine açılan davada, davacı tarafından zayi olan mallara ilişkin olarak ileri sürülen iddiaların, hukuk kuralının yorumlanmasını ve maddi olayın değerlendirilmesini gerektirdiği ve uyuşmazlıkta 213 sayılı Kanun kapsamında bir vergi hatasının bulunmadığı

8- VDDK, E:2024/489, K:2025/168, 19/03/2025

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, sahte fatura düzenleme, ortaklara fiilen kâr dağıtımı, verginin üç katı tutarında kesilen vergi ziyaı cezası)

Özet:

i. Davacı tarafından sahte fatura düzenlemek suretiyle kurumlar vergisi yönünden vergi kaybına sebebiyet verilmesinin, tek başına, tevkifat yükümlülüğünü yerine getirmeme eyleminin 213 sayılı Kanun'un 359. maddesinde sayılan tipiklikte olduğunun ve sahte fatura düzenleme eylemi ile gelir (stopaj) vergisinin ziyaa uğratıldığının kabulüne imkan vermediği

ii. Davacının sahte fatura düzenleme eylemi ile tevkifat yükümlülüğünü yerine getirmeyerek gelir (stopaj) vergisini ziyaa uğratması arasında bulunması gereken illiyet bağının inceleme raporunda somut delillerle ortaya konulamadığı

iii. Bu durumda, tevkifat yükümlülüğünün yerine getirilmemesi nedeniyle ziyaa uğratılan gelir (stopaj) vergisinin üç katı tutarında ceza kesilebilmesi için gerekli yasal şartlar oluşmadığından, gelir (stopaj) vergisinin üç katı tutarında kesilen vergi ziyaı cezasının, vergi tutarının iki katına isabet eden kısmında hukuka uygunluk görülmediği

9- VDDK, E:2024/378, K:2025/146, 19/03/2025

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, sahte fatura kullanma, ortaklara fiilen kâr dağıtımı, dağıtılabilir net kâr payı, brüte iblağ, tevkifat, verginin üç katı tutarında kesilen vergi ziyaı cezası)

Özet:

i. Kâr payının hesaplanmasında dikkate alınacak unsurlar düşüldükten sonra hesaplanan kâr payı, "dağıtılabilir net kâr payı" değil "dağıtılabilir brüt kâr payı" olduğundan, bu şekilde hesaplanan kâr payının gelir (stopaj) vergisi matrahına esas teşkil ettiği

ii. Davalı idarece kayıt ve beyan dışı bırakılan hasılata ilave bir ekonomik kaynağın elde edildiğine ve bu kaynağın ortaklara dağıtıldığına dair yapılmış

herhangi bir tespit bulunmadığından tarh edilen kurumlar vergisi düşüldükten sonra bulunan fark kârın "net kâr payı" olduğunun kabulü ile brüte iblağ edilmesi suretiyle tespit edilen matrahın bu kısmında hukuka uygunluk bulunmadığı

iii. Sahte fatura kullanmak suretiyle kurumlar vergisi yönünden vergi kaybına sebebiyet verilmesinin, tek başına, tevkifat yükümlülüğünü yerine getirmeme eyleminin 213 sayılı Kanun'un 359. maddesinde sayılan tipiklikte olduğunun ve sahte fatura kullanma eylemi ile gelir (stopaj) vergisinin ziyaa uğratıldığının kabulüne imkân vermediği, elde edilen kazancın ortaklara dağıtıldığını gizlemek ve kâr dağıtımından doğan tevkifat yükümlülüğünden kaçınmak amacıyla sahte fatura kullanıldığına dair hususun somut olarak ortaya konulamadığı anlaşıldığından tevkifat yükümlülüğünün yerine getirilmemesi nedeniyle ziyaa uğratılan gelir (stopaj) vergisinin üç katı tutarında ceza kesilebilmesi için gerekli yasal şartların oluşmadığı

10- VDDK, E:2024/366, K:2025/177, 19/03/2025

(193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, vergi tevkifatı, esnaf muaflığı, gelir (stopaj) vergisi, hurda)

Özet: Hurda alımlarının gerçek emtia teslimine dayanmayan faturalar ile belgelendirildiğinin tespiti halinde söz konusu alımların vergiden muaf esnaftan yapıldığının kabulü gerektiği, alımların vergiden muaf esnaftan yapılmadığına ilişkin iddianın ispat külfetinin mükellefe ait olduğu